

[John Winther.]

på, at disse energiformer kan komme til at udgøre en supplerende procentdel af vores fremtidige energiforsyning, de kan ikke komme til at erstatte de andre nødvendige former.

Jeg har i øvrigt forstået begrundelsen for forslagene sådan, at det, man ønsker, er en alternativ energipolitik, der gør os uafhængige af multinationale kapitalkoncentrationer. Jeg vil have lov til at sige til venstresocialisterne, at hvis man drømmer om, at man kan opbygge et energiforsyningssystem, der kan gøre os uafhængige af, hvad der sker i verden omkring os med hensyn til de former for energi, vi nu engang skal have tilført dette land, så har det vistnok mere at gøre med ønsketænkning end med realiteter.

Melchior (CD):

Centrum-demokraterne sagde forud for sidste valgkamp, at sympati er ikke nok, og det slogan gav en del stemmer. Den sympati for at skaffe energi, som herfra er udtalt ved behandlingen af disse fire forslag, er jeg sikker på ikke vil give stemmer. Jeg synes, man løber med en halv vind her. Centrum-demokraterne må derfor betragte disse forslag som parade-forslag, men vi ser frem til, at vi også i aften kan behandle lovforslaget under dagsordenspunkt 23, hvor vi vil indtage den modsatte holdning.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, det er ganske interessant at bemærke, hvordan den næsten paniske rædsel, der havde grebet ordførerne under behandlingen af det forrige punkt ved udsigten til, at oliekillerne blev udtørret eller næsten udtørret i løbet af en halv snes år, nu har forladt alle; man mener, at det går såmænd nok, og disse forslag fra venstresocialisterne er bare noget helt urealistisk snak. Jeg tror, man bør se i øjnene, at det, som kan forekomme urealistisk snak i dag, meget vel om 10 eller 15 år kan blive en meget bitter nødvendighed. Vi har, som jeg også tidligere har sagt, både under behandlingen af redegørelsen, og da disse forslag tidligere var til behandling, betydelig sympati for dem; vi er i princippet enige i forslagene.

Jeg har alligevel nogle bemærkninger til dem. Dem kender venstresocialisterne også fra en tidligere lejlighed, men jeg vil gentage dem her og også føje noget nyt til.

Vi må nok erkende, at for så vidt angår for-

slagene om kraftvarmeudbygning og om naturgas, er deres gennemførelse afhængig af en samlet plan, og denne samlede plan foreligger ikke på nuværende tidspunkt, og hvad angår naturgassen, må jeg også erkende, at den ikke kan foreligge på nuværende tidspunkt. Men jeg håber meget, at regeringen gør, hvad den kan, for at fremskynde de forhandlinger, der er nødvendige, sådan at vi får mulighed for at opstille denne samlede plan.

Hvad angår bygningsisolering, er vi jo kommet noget i gang. Ikke så vidt, som det er foreslået her, men vi er kommet noget i gang.

Hvad derimod angår vindkraft og solfangere, det, som vi også berørte under det forrige dagsordenspunkt, synes jeg stadig væk, at selv om man nu ofrer nogle midler – set fra mit synspunkt relativt beskedne midler; det er muligt, energiministeren føler, at det er store penge – så er vi i realiteten ikke virkelig i gang med en udvikling på disse områder. Her synes jeg nok, man kunne lære temmelig meget af VSernes forslag.

Det er rigtigt, at det griber ind i det frie forbrugsvalg, og jeg ville ikke selv bryde mig om at gribe så meget ind i det frie forbrugsvalg, som VSerne foreslår, men vi kommer ikke uden om – det være også sagt til hr. Johan Philipsen – indgreb i det frie forbrugsvalg; når det drejer sig om energipolitikken. Hvis jeg ikke har misforstået det helt, så er den varmeplan, som man arbejder med fra regeringens side, og som vistnok alle partier – også venstre – har givet tilslutning til, jo også i sin yderste konsekvens et indgreb i det frie forbrugsvalg. Vi vil opleve adskilligt af den slags. Det drejer sig her om at sikre, at man kan overleve som samfund, og derfor kan det frie forbrugsvalg ikke være det endeligt afgørende kriterium. Men jeg synes også selv, at VSerne går lovlig langt i deres form for indgreb, som meget nemt resulterer i et bureaukrati, som det vil være meget vanskeligt at leve med. Jeg mener, at et mildere indgreb vil være rigtigt, og at det bør suppleres med økonomiske incitamenter. Bl. a. kunne man forestille sig lettelser for husejere på den ene eller den anden måde, måske i forbindelse med moms eller på anden måde, forudsat at de sparer energi ved at anlægge solpaneler. Det var én af mulighederne; der kan tænkes andre. Jeg synes under alle omstændigheder, at det initiativ, der er taget, er rigtigt. Vi skal i gang med at drøfte disse ting, og vi skal ikke anse det for urealistisk, for hvis vi